

Landstingets Forhandlinger. (70)

1105 ²⁴/₃ 17: 1. Beh. af F. t. L. om overordentlig Indkomst- og Formueskat til Staten m. m. 1106

Derpaa foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om overordentlig Indkomst- og Formueskat til Staten.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 873).

Formanden: Under denne Sags Behandling kan ogsaa den næste Sag paa Dagsordenen omtales.

Finansministeren (Brandes): De to Skattelovforslag, som er til Behandling i dette høje Ting, har fristet en noget forskellig Skæbne i Folketinget. Det enklere af disse Lovforslag, Forslaget om en midlertidig Forhøjelse af Ejendomsskylden for Aaret 1917, er det ikke lykkedes at vinde Tilslutning til fra alle Sider, to af Folketingets Partier, det konservative Folkeparti og Partiet Venstre, har ikke kunnet slutte sig til Lovforslaget, medens de to andre Partier, som udgør Folketingets Flertal, har givet Forslaget deres Tilslutning. Jeg vil meget anbefale, at der om dette Lovforslag kommer en Forhandling i Stand i dette høje Ting, Formaalet med Lovforslaget er for Staten at indvinde en sikker Indtægt, omend ikke af særdeles Betydning i Øjeblikket. Hvis man sammenligner de to foreliggende Lovforslag i finansiel Henseende, er det andet Lovforslag, som jeg straks skal komme til, af en ganske overrørende Betydning i Forhold til dette, men Indtægten for Statskassen, der indvindes gennem en Forhøjelse af Ejendomsskylden, lader sig forud beregne med Nøjagtighed, og denne Indtægt er let at opkræve, og Opkrævningen koster intet. Dernæst maa jeg gaa ud fra, at den Byrde, som derved bliver lagt paa Skatteyderne, vil være ret umærkelig, idet allerede selve Ejendomsskylden ikke er nogen tung Byrde for Ejendomsbesidderen, dertil er den for lille, og en saadan Forhøjelse for et enkelt Aar, samtidig med at Værdien af Ejendomme er steget over hele Landet, vil neppe mærkes synderligt. Jeg skal derfor anbefale dette Lovforslag til velvillig Behandling her i det høje Ting.

Det andet Lovforslag, Lovforslaget om en overordentlig Indkomst- og Formueskat

til Staten, har alle Partier i Folketinget givet deres Tilslutning, det kommer enstemmig vedtaget herop, og dog er det et Lovforslag af en helt anden finansiel Betydning end Lovforslaget om Ejendoms-skyldens Forhøjelse, og det lægger ganske anderledes tunge Byrder paa Landets Borgere. I øvrigt er Lovforslaget for en væsentlig Del, nemlig den Del, der omhandler Merindtægtsskatten, det høje Ting bekendt, thi det er jo en Genganger fra tidligere Aar, ganske særligt fra forrige Rigsdagssamling. I dette Lovforslag er der ikke foretaget anden betydningsfuld Ændring af det, der vedtoges i forrige Rigsdagssamling, end den, at Satsen for Merindtægtsskatten baade for Person og Selskaber nu stiger til 30 pCt., medens den i Fjor standsede ved 25 pCt. Heroverfor har der imidlertid i Folketinget været nogen Indsigelse, dog ikke overfor Afgiftens Størrelse med Hensyn til de skattepligtige Selskaber, hvor den i Virkeligheden vejer tungest, men fra det konservative Folkepartis Side imod, at Skatten for Personer skal stige fra 25 til 30 pCt. I øvrigt er de Ændringer, der er foretagne siden i Fjor med Hensyn til denne Del af Forslaget, ret ubetydelige, adskillige af redaktionel Karakter eller saadanne, som er begrundede i den Erfaring, man har indvundet ved Gennemførelsen af den gældende Lov, og der har ikke været nogen Indsigelse derimod.

Den anden Del af dette Lovforslag gaar ud paa, at der i det kommende Skatteaar skal svares en Tillægsskat baade for Indkomster og Formuer, og dette er noget nyt. Det er foreslaaet i den Form, hvori det affattedes, og som jeg straks skal komme til, ud fra den Begrundelse, at ogsaa Borgere, som ikke har haft særlig Merindtægt i de nu forløbne Krigsaar, men som dog har kunnet holde deres faste og store Indtægt uforandret, maatte bidrage til Statens overordentlige Udgifter i Øjeblikket. Herom har der i og for sig været Enighed, men det Forslag, jeg stillede, gik ud paa, at man skulde lade Tillægsskatten begynde ved en Indtægt paa 20,000 Kr. og saa kun lægge den paa Indtægten. Det var altsaa min Mening kun at paalægge de højeste Indtægter et Bidrag. I Folketinget har man været af en anden Mening, man har ment, at man